

§. XX. Atque haec quidem, quae hactenus edisserui-
 mus, Aegyptiorum quoque disciplinae, ex qua profecit THA-
 LES, perquam sunt conuenientia. Quod ne frustra dixisse vi-
 deamur, summam doctrinae moralis, ex Aegyptiorum placitis
 † *de Abstin.* exhibeamus. Hanc autem refert PORPHYRIUS, † cum defun-
 † *lib. IV. §. X.* ctos oratione funebri ita laudatos fuisse apud eos scribit, vt eo-
 rum nomine orator haec eloqueretur: Domine Sol Diique omnes,
 qui vitam hominibus largimini, me accipite & Diis αἰδίοις σούνοισιν
 tradite. Ego enim Deos, quos mihi parentes commonstrarunt, pie
 colui, quamdiu in hoc seculo vixi. Et illos qui corpus meum genue-
 runt, semper honoravi. Neque aliorum hominum occidi quenquam.
 Neque eos deposito fraudavi. Nec aliud quicquam inexpressibile ma-
 lum admisi. Si vero dum viuerem peccaui vel edendo, vel bibendo
 aliquid quod fas non erat, non per me peccaui, sed per ista (ostendens
 arcam in qua erat venter.)

§. XXI. Tandem & prudentiam instruit THALES, & nostris rite
 nos consulere commodis iubet. Extat effatum eius, quod prae
 ceteris omnibus proprium atque peculiare illi fuisse dicitur:
 ἐγγύα πάρεσσι δ' ἄτη: sponde, noxia est praesto tibi. Addit AVSO-
 NIVS: * per mille possum currere exempla, ut probem praedes, vades-
 * *in Sapient.* que poenitudinis reos. Regum quoque sapientissimus, ne teme-
 p. 115. re sponsonem subeamus, nos admonet, eiusque pericula edifi-
 ** *Prouerb.* cerit. † Obstringitur namque sponsor ex consensu atque pro-
 VI. 1. 2. misso, cuius non potest non maxima esse vis obligandi. Hinc
seqq. it. XI. soluere nomina eius, pro quo quis spopondit, tenetur. Ast ca-
 15. pitale affici supplicio ob sponsonem nemo potest, quod recte
 † *lib. II. de* ostendit HVG. GROTIUS. † Namque ut nemini fas est vitam pro-
 I. B. & P. iicere, sibi que consciscere mortem, ita nec consensu suo ius in
Cap. XXI. vitam suam transferre in alium potest. Ceteroquin ratio di-
 §. XI. ctitat, vt mitius habeatur sponsor, quam debitor principalis,
 nec ille prius appelletur, quam si hic soluere aut non possit, aut
 † *in Epist.* non velit. Quo pacto CICERO † dicit, quod sponsores ap-
ad Atticum pellare, habeat quondam δυσωπία. Ast hoc tamen sufficit ad
lib. XVI. maxima sponsores creanda incommoda, cum haud raro
Ep. XV. eueniat, vt debitor principalis soluendi onus declinet. Recte
 † *lib. III.* ergo se habet THALETIS monitum, consentitque QUINTILIA-
Cap. XIII. NUS pater, qui miserabile sponsores periculum dicit, obser-
 . 155. vante eodem HVGONE GROTIO. †